

когато бы была тя и тъй грозна както ъж мыслите? Азъ съмъ ся прочее рѣшилъ да ъж ся изявѣ и кажѣ името си и да ъж прѣдложѣ да ми стане другаръ въ моето владѣніе.“ И отистина на първия балъ князътъ ся изяви на непознатѣтъ кой ъж и що ъж, и ъж каза че никаква честита надѣжда не остава вече за него, ако не бы му тя пружила рѣжѣтъ си и не бы му ся обѣщала да го земе; но при сичкытъ тѣзи прѣдложенія, Невѣнка ся упрѣ да си стои покрита подъ маскѣтъ, тъй както ся бѣше сговорила съ сестрѣ си. Ето ти горкыйтъ князъ сега въ едно страшно неспокойствіе. Той си помисли, както му казваше и Грозана, че туй только остроумно лице, трѣбва да ъж нѣкое страшило, пощо ся только отвърщаше за да ся открие; но колкото и че си въображаваше за неѣ най-голѣмытъ неприятности на свѣта, туй му непрѣполови никѣкъ привязанностьтъ, любовьтъ, и почитаніето, които ся бѣхъ породили въ него за нейныя разумъ и за нейнѣтъ добродѣтель. Той бѣше приближилъ отъ жалбѣ да падне въ несвѣсть, когато непознатата му каза: „Азъ вы обычамъ, княже мой, и не щѣ никѣкъ да го крыѣ отъ васъ; но колко по-голѣма ми ъж любовьта, только повече ся боѣ да не бы да вы загубѣ когато мя видите. Вый си въображавате, може бы, че азъ имамъ очи голѣми, уста малки, зѣбы бѣлы и лице бѣло румено; но ако послучай быхъ ся нашла съ очи кривоглѣди, съ уста голѣми, и быхъ была плосконоса, вый быхте мя помолили тутакъ да си турѣ пакъ маскѣтъ. Освень туй, ако и не быхъ была тъй страшна, азъ ви знаѣ, че сте непостоянни: Вый обычахте страстно и Невѣнкѣ; а при сичко туй вый ъж напустихте. — Ахъ! Господжо, ъж рѣче князътъ, бѣдете моя сѣдія; азъ бѣхъ младъ когато ся оженихъ за